

- a) odtworzenia treści aktu stanu cywilnego sporządzonego w utraconej księdze stanu cywilnego w kraju; ustalenia treści aktu stanu cywilnego sporządzonego za granicą; zezwoleń na wpisanie do ksiąg stanu cywilnego w kraju aktu sporządzonego za granicą nie w polskim urzędzie konsularnym (dyplomatycznym); zezwoleń na sporządzenie aktu stanu cywilnego, jeżeli fakt urodzenia, małżeństwa lub zgonu nastąpił za granicą i nie został zarejestrowany w zagranicznych księgach stanu cywilnego;
- b) o poświadczenie dokumentów przez tłumaczy przysięgłych;
- c) o wydanie kart repatriacyjnych;
- d) o zezwolenie na zameldowanie oraz o zezwolenie na pobyt w strefie nadgranicznej;
- e) o zezwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych lub o pozwolenie dla praktykanta na kierowcę pojazdu mechanicznego;
- f) o koncesję na prowadzenie przedsiębiorstwa sposobem rzemieślniczym; o kartę rzemieślniczą; o zmianę treści potwierdzenia zgłoszenia powodującą rozszerzenie uprawnień; o zwolnienie od obowiązku wykazania dowodów zawodowego uzdolnienia;
- g) o nakazy kwaterunkowe na lokale mieszkalne lub dla rzemieślników na lokale użytkowe;
- 2) wnoszone przez cudzoziemców-członków rodziny repatrianta w sprawach o wydanie kart osiedleńczych lub wiz dla cudzoziemców;
- 3) wnoszone przez żołnierzy w sprawach o wydanie pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych;
- 4) w sprawach:
- a) o informacje dotyczące repatriacji;
- b) odszkodowań; roszczeń z tytułu szkód górniczych; świadczeń rzeczowych na rzecz jednostek wojskowych;
- c) deputatów węglowych lub o przydział opału i poświadczeń w tych sprawach; przydziału materiałów budowlanych mineralnych i drzewnych;
- d) dystrybucji znaków wartościowych.
- § 2. Zwalnia się od opłaty skarbowej czynności urzędowe:
- 1) podejmowane na skutek podań wymienionych w § 1;
- 2) przyjęcie oświadczenia o uznaniu dziecka lub o nadaniu dziecku nazwiska męża matki;
- 3) informacje adresowe udzielane na wniosek Polskiego Czerwonego Krzyża.
- § 3. Zwalnia się od opłaty skarbowej świadectwa wydawane na skutek podan wymienionych w § 1.
- § 4. Zwalnia się od opłaty skarbowej zezwolenia wydawane na skutek podań wymienionych w § 1.
- § 5. Zwalnia się od opłaty skarbowej odpisy pełnomocnictw składane sądowi, a przeznaczone dla uczestniczących w sprawie osób.
- § 6. Zwalnia się od opłaty skarbowej poręczenia składane na skryptach dłużnych zabezpieczających pożyczki udzielane przez banki lub spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe:
- 1) repatriantom;
- 2) rolnikom, członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych, pracownikom służby rolnej i leśnej, pracownikom państwowych gospodarstw rolnych, osiedleńcom — jeżeli poręczycielem jest:
- a) współmałżonek dłużnika — bez względu na kwotę pożyczki;
- b) inna osoba — gdy kwota pożyczki nie przekracza 5.000 zł;
- 3) rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, kółkom rolniczym lub zespołom produkcyjnym zarejestrowanym w powiatowych związkach kółek i organizacji rolniczych, jeżeli poręczycielem jest członek spółdzielni, kółka lub zespołu.
- § 7. Zwolnienia przewidziane dla repatriantów i członków ich rodzin w § 1 pkt 1, § 2 pkt 1, §§ 3 i 4 oraz § 6 pkt 1 przysługują im w ciągu 6 miesięcy od dnia ich powrotu do kraju, a zwolnienia przewidziane dla cudzoziemców-członków rodziny repatrianta w § 1 pkt 2 i § 4 — w ciągu 1 roku od dnia ich przyjazdu do kraju.
- § 8. Należną, a nie pobraną do dnia ogłoszenia zarządzenia opłatę skarbową od podań, załączników, czynności urzędowych, świadectw i zezwoleń oraz pism wymienionych w paragrafach poprzedzających umarza się.
- § 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

312

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1958 r.

w sprawie trybu dokonywania zmian w limitach inwestycyjnych oraz planach sfinansowania inwestycji scentralizowanych.

Na podstawie § 9 uchwały nr 159 Rady Ministrów z dnia 15 maja 1958 r. w sprawie zasad dokonywania zmian w planie inwestycyjnym (Monitor Polski Nr 41, poz. 232) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym.

§ 1. Ministerstwa i urzędy centralne, zwane „dysponentami głównymi”, oraz jednostki podległe ministerstwu i urzędowi centralnym, a nadzorujące pośrednio lub bezpośrednio inwestorów (centralne zarządy, zjednoczenia itp.), zwane „dysponentami drugiego stopnia”, przydzielają podległym jednostkom:

- 1) dodatkowe limity inwestycyjne w granicach nie rozdzielonej kwoty limitów inwestycyjnych, zwanej dalej „rezerwą limitów”;
- 2) dodatkowe środki na sfinansowanie inwestycji w granicach:
- a) nie rozdzielonej w ramach danej podziałki klasyfikacji budżetowej kwoty kredytów budżetowych na inwestycje; nie rozdzielona kwota kredytów budżetowych zwana będzie „rezerwą środków”;
- b) ponadplanowych wpływów na rachunki środków scentralizowanych.

§ 2. 1. Decyzję o zmianach ogólnego limitu inwestycyjnego jednostki niższego szczebla i pokryciu finansowym zmienianego limitu inwestycyjnego właściwi dysponenti wy-

dają w formie wytycznych sporządzonych w układzie według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 1958 r. w sprawie planowania finansowego inwestycji (Monitor Polski Nr 5, poz. 21).

2. Jednostka wydająca decyzję składa odpisy wytycznych we właściwej dla niej placówce banku finansującego inwestycje w trzech egzemplarzach.

§ 3. 1. Wszelkie zwiększenie kredytu budżetowego dysponenta głównego lub dysponenta drugiego stopnia banki ewidencjonują na rachunku rezerwy środków tegoż dysponenta.

2. Zawarte w wytycznych decyzje o zwiększeniu kredytu budżetowego jednostkom niższych szczebli stanowią jednocześnie dyspozycje o zmniejszeniu rezerwy środków dysponenta wydające wytyczne.

3. Podane w wytycznych kwoty zmniejszeń kredytów budżetowych przekazanych jednostkom niższych szczebli banki odprowadzają na rachunek rezerwy środków dysponenta wydającego wytyczne.

§ 4. Ewidencję rezerw limitów inwestycyjnych prowadzą właściwi dysponenti (główni i drugiego stopnia). Uzyskane przydziały limitów dodatkowych, otrzymane limity od innych dysponentów i ograniczenia limitów przydzielonych jednostkom podległym właściwi dysponenti rejestrują jako zwiększenie swej rezerwy limitów. Przekazanie limitów innym dysponentom, jak i zwiększenie limitów inwestycyjnych jednostkom podległym właściwi dysponenti rejestrują jako zmniejszenie swej rezerwy limitów.

§ 5. 1. Jeżeli z rezerwy środków dysponenta głównego mają być przekazane kredyty na rzecz budżetów terenowych lub na rzecz dysponentów finansowanych z innej podziałki klasyfikacji budżetowej (części, działu i rozdziału) budżetu centralnego, dysponent główny zwraca się do Ministra Finansów z uzasadnionym wnioskiem o dokonanie odpowiedniej zmiany w budżecie.

2. Jeżeli kredyty mają być przeniesione na rzecz budżetów terenowych lub na inną część budżetu centralnego, do wniosku o dokonanie zmian w budżecie należy dołączyć oświadczenie banku o zablokowaniu podlegającej przeniesieniu kwoty kredytów budżetowych na bankowym rachunku rezerwy środków właściwego dysponenta. Blokowanie środków nie ma zastosowania w przypadku, gdy zmiana w budżecie spowodowana jest zmianą przynależności organizacyjnej inwestora (§ 7).

3. Gdy jednostki podległe jednemu dysponentowi głównemu finansowane są przez różne banki, przeniesień kredytów budżetowych otwartych w poszczególnym banku dokonuje Minister Finansów na wniosek dysponenta głównego. Przepis ust. 2 stosuje się analogicznie.

§ 6. 1. Decyzje o zmniejszeniu kredytu budżetowego przydzielonego inwestorowi bezpośredniemu banki finansującej inwestycje wykonują tylko w tym przypadku, gdy suma dokonanych przez banki wypłat z rachunku inwestora bezpośredniego zwiększonych o sumę, na którą opiewają dokumenty zakwalifikowane do wypłaty, znajduje pokrycie w zakumulowanych środkach własnych inwestora oraz w kwocie kredytu budżetowego pozostałej po dokonaniu zmniejszenia.

2. Decyzje nie odpowiadające warunkom wymienionym w ust. 1 banki finansujące inwestycje zwracają dysponentowi wydającemu decyzję.

3. Decyzje o zmniejszeniu kredytu budżetowego inwestorowi bezpośredniemu wykonuje bank finansujący inwestycje bezpośrednio po otrzymaniu wytycznych. Decyzje o zwiększeniu kredytu budżetowego są skuteczne z chwilą przyjęcia przez bank od inwestora nowego planu sfinansowania inwestycji.

4. Decyzje o zmniejszeniu ogólnej sumy kredytu budżetowego dysponenta drugiego stopnia banki finansującej

inwestycje wykonują, o ile suma zmniejszenia kredytu mieści się w granicach rezerwy środków jednostki, której dotyczy zmniejszenie. W razie gdy kwota rezerwy środków jest niższą od zażywanego zmniejszenia, bank wstrzyma wykonanie decyzji do czasu uzupełnienia rezerwy środków, nie dłużej jednak niż na 10 dni. Po bezskutecznym upływie tego terminu bank zwraca dyspozycję jednostce, która ją wydała.

§ 7. 1. W razie zmiany przynależności organizacyjnej inwestora bezpośredniego następuje odpowiednie przeniesienie limitu inwestycyjnego oraz pokrycia finansowego z jednostki nadzorującej inwestora bezpośredniego przed reorganizacją do jednostki właściwej po reorganizacji. W tym celu właściwa przed reorganizacją dla inwestora bezpośredniego jednostka nadrzędna uchyla całkowicie wytyczne wydane poprzednio, natomiast jednostka nadrzędna właściwa dla inwestora po reorganizacji udziela inwestorowi nowych wytycznych. Do czasu udzielenia inwestorowi nowych wytycznych przez jednostkę właściwą po reorganizacji banki są uprawnione do finansowania inwestora na podstawie planu sfinansowania inwestycji sporządzonego zgodnie z wytycznymi otrzymanymi od jednostki nadzorującej inwestora przed reorganizacją.

2. Przejście przedsiębiorstwa pod nadzór innej jednostki nie powoduje zmian w przeznaczeniu amortyzacji przedsiębiorstwa, z tym jednak że gdy przedsiębiorstwo odprowadzające amortyzację na rachunek środków scentralizowanych jednostki nadrzędnej przechodzi pod nadzór jednostki nie uprawnionej do prowadzenia rachunku środków scentralizowanych, przypadająca do odprowadzenia na rachunek środków scentralizowanych amortyzację odprowadza na rachunek amortyzacji zablokowanej. Przejście przedsiębiorstwa pod nadzór innej jednostki nie ma wpływu na rozliczenie przedsiębiorstwa z rachunkiem środków scentralizowanych za okres do końca miesiąca poprzedzającego przejście inwestora pod nadzór innej jednostki.

3. O przekazaniu limitu inwestycyjnego na rzecz innych dysponentów głównych lub na rzecz prezydium rad narodowych dysponenti główni przekazujący limity inwestycyjne powiadamiają bieżąco Komisję Planowania przy Radzie Ministrów — Departament Koordynacji Inwestycji.

§ 8. 1. Inwestor bezpośredni na podstawie wytycznych otrzymanych od jednostki nadrzędnej opracowuje lub zmienia tytuł inwestycyjny oraz sporządza i składa we właściwym dla siebie oddziale banku nowy plan sfinansowania inwestycji w dwóch egzemplarzach.

2. Plan sfinansowania inwestycji należy sporządzić na formularzu według wzoru ustalonego w załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 1958 r. w sprawie planowania finansowego inwestycji (Monitor Polski Nr 5, poz. 21).

3. Zmiany w tytule inwestycyjnym przeprowadza inwestor bezpośredni przez naniesienie poprawek na tytule dotychczasowym. Bank w przypadku większej ilości poprawek może żądać przedstawienia nowego tytułu inwestycyjnego.

II. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi.

§ 9. Gdy zmiany w limitach inwestycyjnych powodują zmianę kredytów budżetowych, rada narodowa lub prezydium rady narodowej podejmując decyzję o zmianie limitów inwestycyjnych podejmuje jednocześnie decyzję o zmianie w budżecie.

§ 10. W razie przekazania limitu inwestycyjnego na rzecz jednostki powiązanej z budżetem centralnym lub na rzecz innego województwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej przekazujące limit inwestycyjny przedstawia Mi-

